

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

BİRİNCİ BÖLÜM
KARAR

O. G. BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2022/47459

Karar Tarihi : 2/10/2025

Başkan : Hasan Tahsin GÖKCAN

Üyeler : Yusuf Şevki HAKYEMEZ

Selahaddin MENTEŞ

İrfan FİDAN

Yılmaz AKÇİL

Raportör : Ayça GANİDAĞLI DEMİRCİ

Başvurucu : O.G.

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, ceza davasında karar sonucunu değiştirebilecek nitelikteki esaslı iddiaların karşılanmaması nedeniyle gerekçeli karar hakkının ihlal edildiği iddiasına ilişkindir.

2. Bireysel başvuruya konu olayın geçtiği tarihte başvuru ile arkadaşı B.A'nın alışveriş merkezinin kapalı otoparkında araç içinde bulunan B.K.yı bir kadınla yakın vaziyette görerek aracın yanına gittikleri, B.K.yı uyarak araçtan inmesini istedikleri, başvurunun B.K.ya araçtan indiği sırada yumruk attığı ve emekli Millî İstihbarat Teşkilatı (MİT) mensubu halası A.G.ye ait kimlik belgesini göstererek *Teşkilatta* çalıştığını söylediği gerekçesiyle başvuru hakkında kamu görevini usulsüz üstlenme, istihbarat faaliyeti ile ilgili bilgi ve belgelerin ele geçirilmesine sebebiyet verme ve basit yaralama suçlarından Ankara Cumhuriyet Başsavcılığınca (Başsavcılık) soruşturma başlatılmıştır.

3. Başvurucu; soruşturma kapsamında alınan ifadesinde olay günü otoparkta bir aracın sürekli yer değiştirdiğini ve otoparkın en köşesine gittiğini fark edince araçtan şüphelendiğini, araca yaklaştığında bir kadın ve erkeğin sarıldığını gördüğünü, camı tıklatarak *"Burası bunun yapılacağı yer mi?"* dediğini belirtmiştir. Araçtaki B.K'nın kimliğini göstererek askerî personel olduğunu söylediğini, bunun üzerine arkadaşı B.A'nın da askeriye ait aile kimlik belgesini gösterdiğini, bu sırada halası A.G'nin kimliğini göstererek *"Bende de Teşkilat kimliği var ama ben böyle şeyler yapmıyorum."* dediğini, B.K'nın babasının MİT mensubu olduğunu söylediğini ve babasını aradığını, B.K'nın babasının kendisini telefona isteyip *"Kimsiniz?"* diye sorunca *"Ben Teşkilattan A.G'nin yeğeniyim."* dediğini belirtmiştir.

4. Soruşturma kapsamında müşteki sıfatıyla ifadesi alınan B.K. olay günü başvurusunun aracın camına tıklatarak kendisine araçtan inmesi gerektiğini söylediğini, araçtan indikten sonra da başvurusunun yüzünün (B.K.nın) sol tarafına yumruk attığını, aracın plakasının resmini çektiğini "*Neden böyle yapıyorsunuz?*", "*Kimsiniz?*" diye sorunca üzerinde sadece Türk bayrağı olan ve "*T.C. Başbakanlık F-02*" yazan kimlik göstererek *Teşkilatta* çalıştığını söylediğini, kimliği bildiği için buna inandığını, babasının da *Teşkilatta* çalıştığını söylediğini ifade etmiştir. Başvurucuya askerî öğrenci kimliğini gösterdiğini, bunun üzerine başvurusunun Kara Kuvvetlerinde çalışan bir komutanın yeğeni olduğunu söylediğini ve telefon görüşmeleri yapmaya başladığını, kendisinin de bu sırada babasını aradığını, başvuru ile babasının telefonda konuşurken başvurusunun K.Y.nin ve A.G.nin yeğeni olduğunu, konuyla artık emniyetin ve *Teşkilatın* ilgileneceğini söylediğini belirtmiştir.

5. Soruşturma kapsamında beyanına başvuru alan tanık B.A., B.K.nın "*Ben askerim, babam da Teşkilatta.*" demesi üzerine başvurusunun "*Benim halam Teşkilatta.*" dediğini, B.K.nın babasını aradığını, polislerin geldiğini, polisler sorduktan sonra "*Aile yakınma ait kimlik var.*" diyerek halasına ait kimliği gösterdiğini ifade etmiştir.

6. Soruşturmanın tamamlanmasının ardından Başsavcılık, başvurusunun anılan suçlardan cezalandırılması talebiyle kamu davası açmıştır.

7. İddianamenin kabulü ile Ankara 35. Asliye Ceza Mahkemesince (Mahkeme) görülen davanın duruşması iki celsede tamamlanmıştır. Başvurucu; duruşmanın ikinci celsesinde yaptığı savunmada B.K.nın kendisinin asker, babasının da MİT mensubu olduğunu söylemesi üzerine halası A.G.nin MİT mensubu olduğunu söylediğini, halasına ait kimlik kartını B.K.ya gösterdiğini ancak kendisini MİT mensubu olarak tanıtmadığını, tartışma esnasında sadece B.K.yı eliyle iteklediğini savunmuştur.

8. Mahkeme, aynı celsede B.A.yı tanık olarak dinlemiştir. B.A. beyanında B.K.nın araç kartını göstererek askerî personel olduğunu söylediğini, bunun üzerine kendisinin de askerî personel yakını olduğunu söylediğini, daha sonra B.K.nın babasının MİT'te çalıştığını söylediğini, bunun üzerine başvurusunun da "*Bende de kimlik var ama ben senin gibi yapmıyorum.*" dedikten sonra eski MİT mensubu olan halasının kimliğini gösterdiğini, o esnada başvurusunun kendisini MİT mensubu olarak tanıtmadığını, akabinde taraflar arasında itiş kakış yaşandığını ifade etmiştir. Anılan celsede B.K.nın müdafii, başvurucudan şikâyetçi olmadıklarını belirtmiştir.

9. Mahkeme; duruşmanın tamamlanmasının ardından hükmü açıklayarak basit yaralama suçundan şikâyetten vazgeçme nedeniyle düşme, kamu görevini usulsüz olarak üstlenme suçundan beraat, 1/11/1983 tarihli ve 2937 sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanunu'na muhalefet suçundan başvurusunun 2 yıl 6 ay hapis cezasıyla cezalandırılmasına karar vermiştir. Gerekçeli kararda başvurusunun emekli MİT mensubu olan halası A.G.nin kimliğini göstermek suretiyle üzerine atılı suçu işlediğini vurgulamıştır. Mahkemenin gerekçesi şöyledir:

"Dosya içerisinde mevcut tüm bilgi ve belgeler doğrultusunda mahkememizce kabul edilen oluştı göre; olay tarihinde sanığın, arkadaşı tanık [B.A.] ile birlikte AVM'ye gittikleri, birlikte geldikleri aracı AVM'nin kapalı otoparkına park ettikleri, aynı şekilde AVM'nin otoparkında araç içerisinde bulunan müşteki [B.K.yı] aksi ispat edilemeyen savunma içeriğine göre kız arkadaşı ile uygunsuz vaziyette görerek aracın yanına gittikleri ve müşteki [B.K.yı] uyardıkları, müşteki [B.K.] bu müdahaleye tepki göstererek araçtan indiğı ve sanık

ile aralarında başlayan tartışmada sanığın müşteki [B.K.yı] basit tıbbi müdahale ile giderilebilir şekilde yaraladığı, ayrıca sanığın, kavga esnasında müştekiye emekli MİT mensubu halası diğer müşteki [A.G.ye] ait kimlik belgesini gösterdiği, sanığın savunması ve tanık anlatımlarının olayın oluş şeklini bu haliyle doğruladığı, her ne kadar kavga esnasında sanığın müşteki [B.K.ya] kendisini de MİT mensubu olarak tanıtmak suretiyle 'kamu görevini usulsüz olarak üstlenme' suçunu da işlediğinden bahisle kamu davası açılmış ise de, sanığın bu suç yönünden suçlamayı reddetme dair savunmasının tanık anlatımlarıyla da desteklendiği, bu haliyle sanığın üzerine atılı bu suçu da işlediği hususunun sabit olmadığı, yargılama aşamasında takibi şikayete bağlı 'basit yaralama' suçu bakımından müşteki [B.K.] vekilinin şikayetlerinden vazgeçtiklerini beyan ettiği anlaşılmakla; sanığın üzerine atılı 'basit yaralama' suçunun vaki şikayetten vazgeçme sebebiyle düşürülmesine, toplanan delillere göre sanığın üzerine atılı 'kamu görevini usulsüz olarak üstlenme' suçundan delil yetersizliği sebebiyle beraatine, buna karşılık emekli MİT mensubu halası müşteki [A.G.nin] kimliğini göstermek suretiyle sübuta eren üzerine atılı 'Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununa muhalefet' suçundan eylemine uyan 2937 sayılı Kanunun 27/2, TCK'nın 62, 53 maddeleri uyarınca cezalandırılmasına karar vermek gerekmiş ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur."

10. Başvurucu, gerekçeli istinaf dilekçesinde diğerlerinin yanı sıra müşteki B.K.nın kimlik sahibinin kim olduğunu görmediğine dair beyanını ve MİT mensubu kavramının emekli olanları da kapsayıp kapsamadığına ilişkin itirazlarını Mahkemenin tartışmaksızın hüküm kurduğunu ileri sürerek bozma talebinde bulunmuştur.

11. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 22. Ceza Dairesi (Daire) 12/4/2022 tarihinde istinaf talebinin esastan reddine karar vermiştir. Daire gerekçesi şöyledir:

"Yapılan yargılamaya, dosya ve duruşma tutanakları içeriğine, karar yerinde gösterilip incelenerek tartışılan hukuken geçerli ve elverişli delillere, mahkemenin kovuşturma sonucunda oluşan inanç ve takdirine, suçun oluşumuna ve niteliğine uygun kabul ve uygulamasına, cezayı artırıcı ve azaltıcı sebeplerin nitelik ve derecesi takdir kılınarak, savunmanın inandırıcı gerekçelerle red edilmesine, hukuka uygun, yasal ve yeterli olarak açıklanan gerekçeye göre, aşağıda belirtilenler dışında yaptırımların doğru olarak belirlendiği anlaşıldığından, sanık müdafinin yerinde görülmeyen diğer istinaf istemlerinin reddine..."

12. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı "Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununa Muhalefet suçu yönünden, olayın gelişim tarzı ve taraf beyanlarına göre sanığın olay sırasında karşı tarafa üstünlük sağlamak ve biraz da olsa korkutmak için emekli istihbarat çalışanı halası [A.G.nin] kimliğini kısmen gösterdiği, bu suçun kasten işlenen suçlardan olduğu, olayda sanıkta ifşa kastının bulunmadığı, zaten olayı polis imdat telefonuna da sanığın ihbar ettiği, bunun da sanığın bu suç kastı ile hareket etmediği görüşünü desteklediği[ni]" belirterek karara itiraz etmiştir. Daire 8/6/2022 tarihli kararı ile itirazın reddine ve dosyanın Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Daireleri Başkanlar Kuruluna gönderilmesine karar vermiştir. Daire gerekçesi şöyledir:

"İlk derece mahkemesince yapılan yargılamaya, toplanıp karar yerinde gösterilen ve değerlendirilen delillere, kovuşturma sonucunda oluşan inanç ve takdirine, gösterilen gerekçe ve uygulamaya oluşa ve dosya içeriğine göre; mahkemenin kararında usule ve esasa ilişkin herhangi bir hukuka aykırılığın bulunmadığı, delillerde ve işlemlerde herhangi bir eksiklik olmadığı, ispat bakımından değerlendirmenin yerinde olduğu, 2937 Sayılı Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununun 27/2. maddesinde öngörülen MİT

mensupları ve ailelerinin kimliklerini, makam, görev ve faaliyetlerini herhangi bir yolla ifşa etmek suretiyle Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununa muhalefet suçunun genel kastla işlenen suçlardan olması nedeniyle suçun oluşması için özel kast aranmadığı gibi, failin kastının veya amacının niteliğinin de öneminin bulunmadığı, kastın varlığı için failin bilerek MİT mensupları ve ailelerinin kimliklerini, makam, görev ve faaliyetlerini ifşa etme iradesinin bulunmasının yeterli olduğu gözetilerek, olay günü sanığın arkadaşı tanık [B.A.] ile birlikte AVM'ye gittikleri, birlikte geldikleri aracı AVM'nin kapalı otoparkına park ettikleri, aynı şekilde AVM'nin otoparkında araç içerisinde bulunan müşteki [B.K.yı] aksi ispat edilemeyen savunma içeriğine göre kız arkadaşı ile uygunsuz vaziyette görüşerek aracın yanına gittikleri ve müşteki [B.K.yı] uyardıkları, müşteki [B.K.nın] bu müdahaleye tepki göstererek araçtan indiği ve sanık ile aralarında başlayan tartışmada sanığın müşteki [B.K.yı] basit tıbbi müdahale ile giderilebilir şekilde yaraladığı, ayrıca sanığın, kavga esnasında müştekiye halası [A.G.nin] MİT mensubu olduğunu söylediği ve emekli MİT mensubu halası diğer müşteki [A.G.ye] ait kimlik belgesini gösterdiğinin anlaşılması karşısında, yüklenen suçun yasal unsurları itibarıyla oluştuğu, suçun oluşması için saik veya özel kast aranmayıp, failin ifşaya yönelik hareketleri gerçekleştirmeyi istemesini ve bilmesini içeren genel kastın yeterli bulunduğu, özel kast da denilen 'belli bir amaç veya saik' ile hareket edilmesinin arandığı suç tiplerinde veya suçun suçun nitelikli hallerinde, bu hususun Kanunda açıkça ve ayrıca gösterildiği, Kanunun metninden ve ruhundan da anlaşılacağı üzere, MİT mensupları ve ailelerinin kimliklerini, makam, görev ve faaliyetlerini herhangi bir yolla ifşa etme suçunun oluşumu için failin iç dünyasını ilgilendiren özel kast (saik) aranmayacağı gibi herhangi bir neticenin de aranmayacağı, izah edilen gerekçe ve nedenlerle sanığa yüklenen MİT mensupları ve ailelerinin kimliklerini, makam, görev ve faaliyetlerini herhangi bir yolla ifşa etmek suretiyle Devlet İstihbarat Hizmetleri ve Milli İstihbarat Teşkilatı Kanununa muhalefet suçunun maddi ve manevi unsurlarının oluştuğu gözetilerek sanığın mahkumiyetine dair kararda bir isabetsizlik görülmediği anlaşıldığından..."

13. Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Ceza Daireleri Başkanlar Kurulu, Ankara Bölge Adliye Mahkemesi Cumhuriyet Başsavcılığı itirazının reddine karar vermiştir. Kararın gerekçesi şöyledir:

"Buna göre, düzenlemeye konu suç yönünden korunmak istenen hukuki değer, ' Milli İstihbarat Teşkilatının istihbarat faaliyetlerinin sağlıklı yürütülmesi' olduğu, suçun konusunun ' MİT mensupları ve ailelerinin kimlikleri, makam, görev ve faaliyetleri ' olduğu, suçun hareket unsurunun ' MİT mensupları ve ailelerinin kimliklerinin, makam, görev ve faaliyetlerinin herhangi bir yolla ifşası' olduğu, suçun oluşması bakımından bir neticenin aranmadığı herhangi bir yolla ifşa fiilinin icra edildiği anda suçun meydana geleceği, bu yönüyle suçun sırf hareket suçu niteliğini haiz olduğu (Ömer Özmen Baştürk, Milli İstihbarat Teşkilatına Ait Bilgi, Belge ve Kimliklere Karşı Suçlar, Adalet y, s.121), suçun failinin, 'MİT mensupları dahil herkesin ' suçun faili olabileceği, mağdurunun 'toplumu oluşturan herkes ' olduğu, suçun manevi unsurunun ise ' suçun işlenmesi için saik veya özel kastın aranmayıp failin ifşaya yönelik hareketleri gerçekleştirmeyi istemesini ve bilmesini içeren genel kastın yeterli olup özel kast da denilen belli bir amaç veya saikle hareket edilmesinin aranmayacağı ' olduğu, sonucuna varılmıştır.

Bu açıklamalar ve yasal düzenlemeler ışığında dosyaya konu somut olay değerlendirildiğinde, olay günü bir AVM otoparkında dosya mağduru ile aralarında çıkan tartışma ve kavga sırasında sanığın, halasının MİT mensubu olduğunu mağdura söyleyerek emekli MİT mensubu olduğu anlaşılan halasına ait MİT mensubu kimliğini göstermek suretiyle ifşa ettiğinin tüm dosya kapsamıyla sabit olduğunun anlaşılması karşısında, ilk derece mahkemesince sanık hakkında anılan suçtan mahkumiyetine ilişkin kararında ve bu karara yönelik istinaf başvurusunun düzeltilerek esastan reddine dair itiraza konu daire

kararında usul ve yasaya aykırı bir hususun bulunmadığı, bu nedenle Cumhuriyet Savcısının itirazının reddine karar vermek gerektiği sonuç ve kanaatine varılmıştır."

14. Başvurucu 14/4/2022 tarihinde nihai kararı öğrendiğini beyan ederek 11/5/2022 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

15. Başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

16. Başvurucu; emekli istihbarat çalışanı olan halası A.G.nin kimliğini B.K.ya kısmen gösterdiğini, B.K.nın da beyanlarında kimliğin kime ait olduğunu anlamadığını ifade ettiğini, dolayısıyla olayda ifşanın gerçekleşmediğini, ayrıca halasının hâlihazırda çalışan değil emekli MİT mensubu olduğuna yönelik esasa etkili itirazlarının yargılama makamları tarafından dikkate alınmadığını belirterek adil yargılanma hakkının ihlal edildiğini ileri sürmüştür. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde, başvurunun ihlal iddialarına yönelik yapılacak incelemede Anayasa ve mevzuat hükümleri doğrultusunda somut olayın kendine özgü koşullarının gözönüne alınması gerektiği vurgulanmıştır. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

17. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de olmadığı anlaşılan gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

18. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkı, kişilerin hakkaniyete uygun bir şekilde yargılanmalarını sağlamayı ve buna uygunluk yönünden yargılamanın denetlenmesini amaçlamaktadır. Mahkeme kararlarının, davanın temel maddi ve hukuki sorunları ile taraflarca ileri sürülen ve davanın sonucunu etkileyen iddia ve itirazlar hakkında delillerle bağ kurulmak suretiyle yeterli gerekçe içermesi zorunludur. Uyuşmazlığın hukuki ve maddi sorunlarıyla ilgisiz değerlendirmelere kararda yer verilmesi gerekçeli karar hakkıyla bağdaşmamaktadır. Karar gerekçesinin belirtilen unsurları taşıması, yargılamanın adil yargılanma hakkı güvencelerine uygun şekilde yürütülüp yürütülmediğinin taraflarca öğrenilmesini sağladığı gibi ayrıca demokratik bir toplumda kendi adlarına verilen yargı kararlarının sebeplerini toplumun öğrenmesi için de gereklidir (bazı eklemeler ve farklılıklarla birlikte bkz. *Sencer Başat ve diğerleri* [GK], B. No: 2013/7800, 18/6/2014, §§ 31, 34).

19. Diğer taraftan kanun yolu incelemesi yapan mercinin yargılamayı yapan mahkemeye aynı sonuca ulaşması ve bunu aynı gerekçeyi kullanarak veya aynı atıfla kararına yansıtması kararın gerekçelendirilmiş olması bakımından yeterli görülebilir. Bununla birlikte ilk derece mahkemesince karşılanmayan veya ancak ilk defa kanun yolu merciinde ileri sürülebilecek nitelikteki esaslı iddia ve itirazların kanun yolu merciince de değerlendirilmemesi gerekçeli karar hakkının ihlaline yol açabilir (bazı eklemeler ve farklılıklarla birlikte bkz. *Mehmet Yavuz* [1. B.], B. No: 2013/2995, 20/2/2014, § 51).

20. Somut olayda Mahkeme 2937 sayılı Kanun'un 27. maddesinin (2) numaralı fıkrasında düzenlenen "*MİT mensupları ve ailelerinin kimliklerini, makam, görev ve faaliyetlerini herhangi bir yolla ifşa edenler ile MİT mensuplarının kimliklerini sahte olarak düzenleyen veya değiştiren ya da bu sahte belgeleri kullananlara üç yıldan yedi yıla kadar*

hapis cezası verilir." hükmüne istinaden başvuru hakkında mahkûmiyet kararı vermiştir. Mahkeme mahkûmiyete temel olarak başvurunun olay tarihinde müştekiye emekli MİT mensubu olan halasının kimliğini gösterdiğine dair ikrarını, tanığın başvurunun emekli MİT mensubu olan halasının kimliğini gösterdiğine ilişkin olarak Mahkeme huzurundaki anlatımını esas almıştır. (bkz. § 9).

21. Buna karşın başvuru, diğerlerinin yanı sıra MİT mensubunun kimliğini ifşa etme suçunun emekli MİT mensuplarını kapsamadığını, bu sebeple üzerine atılı suçun unsurlarının somut olayda gerçekleşmediğini ileri sürmüştür (bkz. § 10).

22. Buna göre başvurunun "*MİT mensubunun kimliğini ifşa etme suçunun emekli MİT mensuplarını kapsamadığına*" dair iddiasının davanın sonucunu değiştirebilecek nitelikte olmadığı söylenemez. Ancak söz konusu itiraz Mahkemece ayrı ve açık olarak tartışılmamış, başvurunun iddialarına cevap verilmemiştir. Öte yandan söz konusu eksikliği istinaf incelemesi sırasında da telafi edilmediği görülmüştür.

23. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan adil yargılanma hakkı kapsamındaki gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

24. Başvuru, ihlalin tespiti ile 20.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

25. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerinin yapması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, §§ 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

26. Öte yandan hak ihlali kararından Anayasa Mahkemesinin davanın sonucuyla ilgili olarak bir tutum sergilediği sonucu çıkarılmamalıdır. Anayasa Mahkemesince verilen hak ihlali kararı uyuşmazlığın sonuçlarından bağımsız olup davanın kabulüne, reddine ya da beraate veya mahkûmiyete karar verilmesi gerektiği anlamına gelmemektedir. Kural olarak yargılamanın her aşamasında olduğu gibi ihlalin sonuçlarını gidermek üzere yeniden yapılacak yargılama sonunda da delillerin dava ile ilişkisini kurma ve bunları değerlendirip sonuç çıkarma yetkisi ilgili mahkemelere aittir.

27. İhlalin ve sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasının yeterli giderim sağlayacağı anlaşıldığından tazminat talebinin reddine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. Kamuya açık belgelerde başvurunun kimliğinin resen GİZLİ TUTULMASINA,

B. Gerekçeli karar hakkının ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

C. Anayasa'nın 36. maddesinde güvence altına alınan gerekçeli karar hakkının İHLAL EDİLDİĞİNE,

D. Kararın bir örneğinin gerekçeli karar hakkının ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Ankara 35. Asliye Ceza Mahkemesine (E.2019/834, K.2020/333) GÖNDERİLMESİNE,

E. Başvurucunun tazminat talebinin REDDİNE,

F. 664,10 TL harçtan oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

G. Ödemenin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

H. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 2/10/2025 tarihinde OYBİRLİĞİYLE karar verildi.